

Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Інститут педагогіки НАПН України
Інститут педагогічної освіти та освіти дорослих НАПН України
Інститут обдарованої дитини НАПН України
Міжнародна академія педагогічної освіти
Полтавська обласна державна адміністрація

100 РОКІВ

Полтавська міська рада
Мала академія наук України
Ариельський Університет, Ариель, Ізраїль
Краківський педагогічний університет імені Комісії національної освіти, Польща
Краківська Академія імені Анджеля Фрнч Моджерського, Польща
Національний коледж шкільних керівників, Великобританія
Університет Яна Кохановського в Кельцах філія в м. Пьотрков Трибунальський

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції «МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У СЕРЕДНІЙ ТА ВИЩІЙ ШКОЛІ» (XXVI КАРИШІНСЬКІ ЧИТАННЯ)

30-31 травня 2019 року

м. Полтава

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Степаненко Микола Іванович – доктор філологічних наук, професор, ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка, Старчук Роман Анастолінович – доктор історичних наук, професор, перший проректор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Шевчук Сергій Миколайович – доктор географічних наук, доцент, проректор із наукової роботи Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Гринцова Мірjana Вікторівна – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, декан природничого факультету Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Михайл Зінтрад – професор, ректор Арельського університету, Арель; Ежі Малец – професор, ректор Краківської Академії імені Анджел Фіцич Міцкевича, Крайов; Шінасов Альберт – проректор із наукової роботи, Арельський Університет, Арель; Рахі-Юні Йосеф – професор, Laboratory of Polymer, Арельський університет, Арель; Грін-юні Роман Станіславович – кандидат фізико-математичних наук, факультет фізики Арельського університету, Ізраїль; Гуканько Андрій Володимирович – доктор педагогічних наук, професор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Ониско Валентина Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Шіви Надія Іванівна – доктор педагогічних наук, професор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Пилипенко Сергій Володимирович – доктор біологічних наук, професор Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Краєвнюк Юрій Петрович – кандидат педагогічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Жванцова-Недальська Олена Григорівна – доктор педагогічних наук, доцент освіти і науки України; Жванцова-Недальська Олена Григорівна – доктор педагогічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Сас Наталія Миколаївна – доктор педагогічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Пивовар Інна Михайлівна – доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Боловельська Юлія Гіорівна – кандидат педагогічних наук, асистент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Іщенко Володимир Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка; Гомли Людмила Миколаївна – кандидат біологічних наук, доцент Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Ільченко Віра Романівна – доктор педагогічних наук, професор, завідувач відділу інтеграції змісту загальної та середньої освіти Інституту педагогіки НАПН України;
Назаренко Тетяна Геннадіївна – доктор педагогічних наук, професор, старший науковий співробітник лабораторії географічної і економічної освіти Інституту педагогіки НАПН України.

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Методика навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі» (XXVI КАРШИНСЬКІ ЧИТАННЯ) (м. Полтава, 30-31 травня 2019 р.) / За заг. ред. проф. М.В. Гриньової. – Полтава: ТОВ «Сміють», 2019. – 374 с.

ISBN 978-966-2989-98-4

Збірник містить матеріали, присвячені сучасним проблемам методики навчання природничих дисциплін у середній та вищій школі. Для наукових працівників, викладачів, студентів, магистрантів вищих навчальних закладів, учителів.

УДК 378.016:5-028.3(063)

Друкуються за рішенням вченої ради Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка (протокол № 11 від 25.04.2019 року)

Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, правильність фактів та посилань несуть автори статей.

Комп'ютерне забезпечення: Величко Р.М.

ISBN 978-966-2989-98-4

© ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2019
© Автори, заг. ред. М.В. Гриньової, 2019
© Астрів, 2019

НЕ ЛІШЕ ГОВОРИТИ ПРО МОЖЛИВОСТІ, А ТВОРИТИ ІХ

Л.М. Гриневич
Київ, Україна

Нам пощастило жити в час кардинальних змін у нашій країні. Хтось може слово «спочистил» взяти на фронті, тому що в цей час гинуть люди, є родини, в яких сини, батьки, чоловіки на фронті, від яких тривожно чекають звістки. Але, разом із тим, іншій час є часом значних перспектив.

Ми не можемо лише говорити про можливість, ми маємо творити ці можливості. Їх потрібно відкривати і втілювати в життя. І тому ми не можемо безкінечно обговорювати наші плани змін. Ми маємо їх здійснювати. Діти не можуть чекати, поки ми запровадимо нову українську школу, вони повинні вже зараз отримувати якість освіти.

Нова українська школа вже є, описана в проекті Закону «Про освіту», який лежить у парламенті і не може далі там гальмуватися. Спільними зусиллями ми повинні тиснути на наших народних депутатів, щоб вони вносили такі ухвалили новий закон про освіту. Звісно, вони аргументують затримку необхідністю віднайти на реформування значні кошти. Та нема реформи, яка не коштує грошей, інакше це псевдореформа. Реформа потребує інвестицій, і ми розклали їх послідовно. Не може бути величезних інвестицій одночасно, але можуть бути послідовно. Мають бути державники, які розуміють це. Уся українська громадянська, особливо освітня спільнота, мусять стати єдиними і говорити в один голос про необхідність таких змін.

Чому ці зміни такі потрібні? Ми йдемо до європейського союзу. Ми визна ourselves із цим вектором. Дороги назад немає. Позаду – повернення до імперії, позаду – втрата національної ідентичності, позаду – втрата незалежності. Тому ми впевнено йдемо вперед. І на цьому шляху ми повинні розуміти, що освіта має не плентатися у хвості, а бути флагманом, бо ми готуємо дітей до цих змін.

Сьогоднішня школа знань готувалася упродовж 25 незалежних років на кількох базових важливих стовпах. Перший стовп – дерадація школи, яку ми здійснили за 25 років незалежності. Ми збудували українську школу. У неї оновлений український зміст. Ми змінили гуманітарну складову, підходи до виховання, але у нас залишилася глобальна знаннєва криза, від якої потерпає не тільки Україна. Це криза нових можливостей, коли школа перестала бути єдиним джерелом знань. А вже нині інформація приймається лавиноподібно, і ми намагаємося, щоб за цим процесом встигали навчальні програми. А при цьому фінансовий стан країни погіршується й погіршується, почнає скорочуватися тривалість навчального року. Варто запитати у практиків, чи навчаються діти увесь той час, який у нас виписаний у навчальних програмах. Скільки ми маємо подоланих канікул? Скільки у нас всьляких причин, не буду їх перераховувати, коли діти не мають змоги повноцінно навчатися – і це при значній кризі. Криза полягає в тому, що ми вмістили величезну кількість теорій у навчальні програми, не маючи навіть часу, щоб перевірити їхнє засвоєння. А коли ми оглядаємось або «добігаємо» за тим, що роблять провідні системи світу, ми бачимо, що половина з необхідних для випускника середньої школи результатів залишаються у прогалині. Іх просто немає...

Нова українська школа в тому контексті, який назвали сьогодні, мусять готувати цілісну особистість. Це має бути громадянин, патріот, це має бути інноватор. Бо для України вийти на прогресивний шлях розбудови можна тільки шляхом інноваційного розвитку. А у нашій свідомості інноватор – це той, хто має стати науковцем або інженером, або ще кимось, хто буде займатися інженерно-технічною спеціальністю. Інноватором має бути кожен громадянин, тому що інноваційний креативний підхід і творче мислення кінце необхідні для оптимістичного вирішення життєвих проблем.

Сьогодні ми бачимо у пересічного українця неготовність до вирішення проблем замість того, аби брати на себе усю повноту відповідальності за власне життя. Як прийняти до такої моделі випускника? Якщо ми звертаємося до провідних освітніх систем, бачимо

– медицину – науку про людське тіло та його хвороби.

Це лише основні природничі науки. Насправді сучасне природознавство – це розгалужений комплекс, що включає сотні наукових дисциплін. У міру зростання об'єкту наукового знання окремі розділи набули статусу наукових дисциплін зі своїм поняттєвим апаратом. У той же час природним чиним у розвитку науки відбуваються зустрічі процесів, складаються і оформлюються природничо-наукові дисципліни, так би мовити, «на стику» наук: хімія фізика, біологія, біофізика, біогеохімія і багато інших. Ці процеси приводять, з одного боку, до подальшого зростання кількості наукових дисциплін, а з іншого – до їхнього зближення і взаємопроникнення. Це є однією з особливостей інтеграції природних наук, що характерно для загальнонаукливого сучасної науки [1].

До того, як почати вивчати природознавство як окрему науку, людуство мало пройти деякі підготовчі (історичні) періоди до систематичного вивчення природознавства. Розрізняють декілька основних підготовчих періодів:

– натурфілософський період, зародження майбутнього природознавства (характерне для стародавнього світу). Закінченого ділення на дисципліни не існувало, створювали концепції носили в своїй більшості спієстоплядвання, але вирішального критерію істинності експерименту не було. Вірні спостереження і геніальні здогадки співіснували з хибними;

– розвиток механістичного і метафізичного природознавства. Класичний період розвитку природознавства. Він бере свій початок з дослідних праць Галілея. Характеризується розділенням наук на традиційні області і навіть трохи гіперболізованою роллю експерименту в їх розвитку (зрозуміти, значить виміряти). Відкриття загального зв'язку і утвердження еволюційних ідей в природознавстві. Характеризується стійким проникненням діалектики в природознавство;

– у середині 90-х років XIX століття почалася новітня революція у природознавстві, головним чиним у фізиці, а також хімії та біології. У 1913-1921 роках на основі загальних уявлень про ядро, електрони і кванти Нільс Бор створює модель атома, розробка якої веде до зв'язку з періодичною системою Д. Менделєєва. Це супроводжується крахом минулих уявлень про матерію, її властивості і будову, форми природознавства. Протягом XVII-XVIII ст. деякі більше зростає зацікавленість природничими науками. У лекціях провідних професорів Києво-Могилянської академії використовувалися елементи астрономії, фізики, біології, медицини.

Києво-Могилянська академія надала студентам і медиччипіання. Офіційно клас медицини було відкрито 1802 року. А йтим, чимало випускників Києво-Могилянської академії, мезючі добрі знання латини, і раніше студіювали медицину в західноєвропейських університетах. Вихованці академії стали знаними медиками, засновниками лікарських закладів не лише в Україні, а й у Європі, Росії, Грузії;

З середини 20-х років XX століття, у зв'язку з створенням квантової механіки і дослідженнями її з теорією відносності, відбувається наступний бурхливий розвиток природознавства і продовжується докорінна лапка старих понять, головним чиним поняття, пов'язаних із старою картинною світу [2].

Отже, природничі науки, як і інші галузі науки, пройшли ряд багаторазових змін та протиріч. Це з античних часів людуство цікавили всі природничі закономірності та перебіги, тому створювалися теорії і поняття, методи та прийомні дослідження. Поступово всі ці методи удосконалювалися та доповнювалися, і набули сучасних обрисів. На сьогоднішній день природничі науки безперервно удосконалюються та займають нове панівне положення у системі наук.

Література:

1. Природничі науки як галузь живої і неживої природи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Природничі_науки
2. Періоди розвитку природничих наук – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidrobniki.com.ua/127/istoriya-rozvitok_prirodnicih_nauk

ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ГУМАНІСТИЧНО СПРЯМОВАНОЇ ОСОБИСТОСТІ ФАХІВЦІВ З ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ У ВНЗ

І.М. Тимчук, С.Г. Погоріла
Біла Церква, Україна

Шлях до формування екологічної культури суспільства лежить через ефективну екологічну освіту. Підготовка громадян з високим рівнем екологічних знань, екологічної відповідності і культури повинна стати одним з головних важелів у вирішенні надзвичайно вістрях екологічних і соціально-економічних проблем сучасної України.

Проблема підготовки гуманістично спрямованого фахівця з охорони довкілля є актуальною для процесу навчання у ВНЗ. Від професійної діяльності екологів залежить забути не лише організованого за здоровим глуздом довкілля, а й нації. Гармонійне співіснування людини з природним середовищем є суттєвим чинником формування гуманістично спрямованої особистості фахівця, підвищення рівня гуманістичного статусу суспільства.

До фахової підготовки майбутніх екологів висуваються надзвичайні вимоги, що реалізуються шляхом виконання певних завдань і надзавдань. Суть перших полягає у творенні умов для засвоєння студентами екологічних знань і формуванні в них практичних умінь та навичок, друге – у розвитку екологічної свідомості, культури, етики, моралі, усвідомлення людного свого місця в природі, зв'язків зі світом природи і космосом. Надзавданням екологічної освіти у вищій професійній школі має бути вирішення глобальної проблеми сяголення – спрямиання викиданно людини як виду «полю варієтс». Саме тому підготовка кваліфікованого еколога, який розуміє тенденції розвитку науки, має логічно мислити, тобто різноманітно підходити до вивчення кожного явища в природі та суспільстві, досконало знає природу рідного краю – є основним завданням вищої школи і полягає у формуванні цілісної особистості з пріоритетом загальнолюдських цінностей. А це можливо лише за умови гуманізації навчання у вищих навчальних закладах та підготовці спеціально спрямованого фахівця-еколога.

Гуманістично спрямована особистість – це універсальна категорія стосовно особистостей безвідносно їхніх професійних особливостей. Оскільки інтерес нашого наукового дослідження пов'язаний з проблемами підготовки фахівця екологічної сфери, ми пропонуємо такий зміст для визначення поняття «гуманістично спрямована особистість майбутнього еколога» – це особистість, що живе в гармонії із людьми й природою; це особистість, яка до людей і до природи ставиться як до найвищої цінності; прагне на розвиток своїх здібностей, на щастя і свободу. Структурні компоненти гуманістично спрямованої особистості майбутнього фахівця еколога:

– екоцентричний тип екологічної свідомості характеризується тим, що у ставленні людини до навколишнього середовища наголос робиться на гармонії, засвоєнні мови, взаємодії та взаєморозвитку.

– екологічна відповідальність – морально-екологічна якість, яка полягає перш за все в адекватному ставленні особистості до природи і узагальнює всі основні ознаки актах категорій, як чуйність, бережливості гуманності. Екологічна відповідальність виявляється в почутті обов'язку, у таких дія, вчинках і ставленні особистості до природи, які відповідають моральним принципам і правовим нормам;

– нове екологічне мислення – активний процес пізнавальної діяльності, спрямований на сприйняття та відображення єдиного образу світу в його істотних зв'язках і відносинах, у практичному та духовному злитті з ним, як усвідомлення різноманітних цінностей природного середовища, що сприяє гармонізації відносин людини з навколишнім світом;

– екологічна культура є мірою моральної зрілості людини й, будучи глибоко закоріненою в підсвідомості, зовні проявляється як наявність або відсутність здорового глузду в окремого індивіда чи всього суспільства.

– екологічна цінність, їх сформованість відображається в бажанні захистити природу від пераціночної людської діяльності, критичному ставленні до тих дійсностей науки і техніки, які використовуються для пригнічення природи та маніпулювання

людиною, схильності до пошуків шляхів виходу з екологічної кризи, почутті єдності з природою, відмові від задоволення приматичних потреб;

— принцип екологічної етики значно глибоше розкриває суть особистості, відкриває перед молоддю людською нові горизонти пізнання природного середовища, можливість діалогічного їх спілкування і духовного збагачення, джерела «самобитності» їх існування

— гуманістичний кодекс — сукупність уявлень про добро і зло, справедливості як зміст моральних вимог до професійної поведінки і дій (любов до людей, терпимість, повага до особистості, доброта, доброзичливість, чемність, тактовність, виконавчість, гідність, совість, благородство, порядність, незорисливість, справедливість).

Оже, гуманістично спрямована особистість — це універсальна категорія стосовно особистостей безвідносно їхніх професійних особливостей. Оскільки інтерес нашої наукової дослідження пов'язаний з проблемами підготовки фахівців екологічної сфери, нами запропоноване новий зміст для визначення поняття «гуманістично спрямована особистість майбутнього еколога» та розроблено його структуру.

ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА ЯК ВЕКТОР ЗМІН У СИСТЕМІ ОСВІТИ

Л.В. Таконова

Полтава, Україна

На сучасному етапі стає очевидним те, що традиційна школа, яка орієнтована на передавання знань, умінь і навичок, не встигає за темпами їх напроцудування. А значна частина знань, які освоюють діти, була здобута людством ще 200–400 років тому. Сучасна школа недостатньо розвиває здібності, необхідні їй випускникам для того, щоб самостійно самовиявитися у світі, приймати обгрунтовані рішення щодо свого майбутнього, бути активними і мобільними суб'єктами на ринку праці.

Стан освіти і перспективи її розвитку значною мірою залежать від політики держави у цій сфері. У багатьох країнах державна освітня політика вважалася високій професійній і загальнокультурній рівень населення важливою умовою економічного розвитку, збереження і підвищення конкурентоспроможності національної економіки на світових ринках, безпеки і соціальної стабільності. Головними недоліками традиційної системи освіти є породжені нею невміння і небажання дітей вчитися, не сформованість ціннісного ставлення до власного розвитку та освіти.

Розвиток системи освіти вимагає впровадження нових методів навчання і виховання дітей. Інноваційне (лат. *innovatio* — оновлення, зміна) навчання — орієнтоване на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня діяльність. Воно ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості.

Педагогічна інноватика — вчення про створення, оцінювання, освоєння і використання педагогічних нововідей.

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість, майбутньою, здатність до перебудови на основі постійної переоцінки цінностей, налаштуваність на конструктивні дії.

Розвиток системи і змісту навчання у сучасному світі відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій, серед яких найважливішими є: масовий характер освіти та її неперервність; значущість освіти для індивіда і суспільства; орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності; адаптація освітнього процесу до запитів і потреб особистості; орієнтація навчання на особистість, забезпечення можливостей її саморозкриття.

Ці тенденції свідчать, що головною функцією освіти є розвиток людини.

Український вчений Іван Зязюн стверджував, що змістом і метою сучасної освіти повинна стати людина у постійному розвитку, її духовне становлення, гармонізація її відносин з собою та іншими людьми, зі світом. ... Система освіти створюється для людини, функціонує і розвивається в її інтересах, слугує повноцінному розвитку особистості і в цілому її призначення — щастя людини [4].

У педагогіці поняття «інновація» вживають у таких значеннях: форма організації інноваційної діяльності; сукупність нових професійних дій педагога, спрямованих на вирішення актуальних проблем виховання і навчання з позиції особистісно-орієнтованої освіти; зміни в освітній практиці; комплексний процес створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу в галузі техніки, технології, педагогіки, наукових досліджень; результат інноваційного процесу.

З огляду на сутнісні ознаки інноваційного розуміється як процес і як продукт (результат). Інновація як процес означає часткову або масштабну зміну стану системи і відповідну діяльність людини. Інновація як результат передбачає процес створення (відтворення) нового, що має конкретну назву («новаци»).

Найважливішою особливістю сучасної системи освіти є співіснування двох стратегій організації навчання — традиційної та інноваційної.

Зміна традиційного способу життя породжує нові вимоги. Вони спонукають людину краще розуміти інших і світ загалом. З урахуванням цього пріоритетними завданнями сучасної освіти є *навчання навчатися* (полягає у виробленні вміння оволодівати та оперувати найрізноманітнішою інформацією), *навчання працювати* (мас на меті формування здатності ефективно оволодівати професійними навичками, вміння знаходити вихід у виробничих ситуаціях, співпрацювати в колективі, співвідносити себе з конкретними фаховими ролями та ефективно їх виконувати), *навчання співіснувати* (полягає у розвитку таланту до налагоджування соціальних, дружніх і родинних стосунків, вихованні здатності до емпатії, персоніфікованих взаємин з іншими людьми), *навчання жити* (зміна осмислено бачити особистісний сенс життя, прагнути до духовної зрілості, бути відповідальною за себе, усвідомлювати відповідальність за долю людства).

Упровадження інновацій у педагогічній процес навчального закладу покликано забезпечити підвищення якості навчання й виховання дітей або знизити витрати на досягнення звичних результатів освіти. Ступінь ефективності залежить від того, яких витрат потребують конкретне нововведення і як довго воно даватиме корисний ефект.

Оже, ефективність нововведення залежить від досягнутого завдяки йому корисного ефекту, тривалості використання інноваційної технології, витрат на її впровадження.

Нерідко інноваційні дії можуть бути результативними, але малоєфективними. Загалом, будь-який інноваційний процес з погляду його ефективності значною мірою ризиковий. Суть не лише у потенційній ефективності інноваційної ідеї, а й у багатьох чинниках, що впливають на впровадження і використання інноваційної педагогічної технології.

Недостатньо бути налаштованим на інноваційність, необхідно мати у розпорядженні оптимальний набір ресурсів, володіти управлінською культурою, професійним і діловим авторитетом, необхідними для переконавання педагогічного колективу, нерідко — відповідного керівництва у правильності вибору інноваційної діяльності, для акумулюції зусиль на подолання різноманітних труднощів, які перешкоджають супроводжувати кожну людину, що навчалася знавати закостенілі стереотипи, утвердити у педагогічній практиці нове.

Найголовніше те, що будь-яке нововведення повинно відповідати об'єктивним потребам суспільної, зокрема педагогічної практики, професійним, організаційним, фінансовим та іншим можливостям тих, хто має намір його впровадити.

Література:

1. Ангеловски К. Учителя и инновации: Книга для учителя: Пер. с македон. / К. Ангеловски. — М.: Просвещение, 1991. — 159 с.
2. Бондарева К.І. Педагогічний аналіз інноваційної діяльності вчителів: Науково-методичний посібник / К.І. Бондарева, О.Г. Колова. — Суми, 2011.
3. Дрчківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: підручник. 2-ге вид., допов. / І.М. Дрчківська — К.: Академвидав, 2012. — 352 с.
4. Зязюн І.А. Освітні технології у виразах педагогічної рефлексії / І.А. Зязюн // Світло. — 1996. — № 1.

ЗМІСТ

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: НЕ ЛИШЕ ГОВОРИТИ ПРО МОЖЛИВОСТІ, А ТВОРИТИ ЇХ <i>Григорів Л.М.</i>	3
ПРОБЛЕМА ЯКОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ <i>Кремль В.Г.</i>	5
ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ <i>Столій В.С.</i>	7
ФУНДАМЕНТ ІННОВАЦІЙНИХ РЕФОРМ <i>Семишовченко В.Д.</i>	8
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЦЕНТРУ «МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ» <i>Довгий С.О.</i>	10
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ <i>Грицьков Б.В.</i>	11
ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ ГЕОГРАФІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ <i>Топузов О.М.</i>	13
ПЕРЕВАГИ УКРУПНЕННЯ СІЛЬСЬКИХ ШІКІЛ <i>Харченко О.В.</i>	15
ВЕЛИЧНІ ЗДОБУТКИ ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ <i>Степаненко М.І.</i>	17
ПРИРОДНИЧІЙ ФАКУЛЬТЕТ ІНІТУ ІМЕНІ В.Г. КОРОЛЕНКА: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ <i>Гришнова М.В.</i>	19
МЕТОДИЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ, ОБРАЗУ СВІТУ УЧНІВ І ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ВЧИТЕЛІВ <i>Ільченко В.Р.</i>	35
НОВИЙ УЧИТЕЛЬ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ <i>Зелюк В.В.</i>	36
ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІОЛОГІЯК ІДЕОЛОГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА <i>Кириченко М.О.</i>	38
ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА: ЕТАПИ/ХРОНКА СТАНОВЛЕННЯ <i>Вигovsky О.І.</i>	40
ШКОЛА НОВАТОРСТВА ЯК СКЛАДОВА ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЄКТУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ <i>Білик І.І.</i>	41

PROBLEMS OF FORMATION INTEGRATED PHYSICS KNOWLEDGE IN ARIEL UNIVERSITY (ISRAEL) <i>Grunov R.</i>	43
LITERATURA JAKO ŹRÓDŁO WIEDZY O PRZYRODZIE LITERATURE A SOURCE OF KNOWLEDGE OF ENVIRONMENT <i>Kieltyk-Zaborowska I.</i>	46
ON PHYSICAL EDUCATION AS THE BASIS OF A SUCCESSFUL CAREER <i>Popovich A.P., Kolomitshuk T.A., Marshchuk K.V.</i>	47
CONTROL LOCUS AND OTHER HUMAN TYPOLOGICAL ASPECTS ROLE IN EDUCATION, UPBRINGING AND TREATMENT <i>Thachenko O.V.</i>	49
COPING AND AVOIDANCE: POSITIVE AND NEGATIVE MOMENTS IN UPBRINGING AND EDUCATION <i>Thachenko O.V., Khalafalla Ahmed, Amran Amir, Bahar Umid, Al-Diabab Anas, Iqnan Abdehalim, Saripji Hamed Nosratolla, Mamoulaliyev Islam</i>	51
COPING STRATEGIES ROLE IN UPBRINGING AND TREATMENT <i>Thachenko O.V., Khalafalla Ahmed, Amran Amir, Bahar Umid, Al-Diabab Anas, Iqnan Abdehalim, Saripji Hamed Nosratolla, Mamoulaliyev Islam</i>	53
EDUKACJA PRZYRODNICZA DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I WCZESNOSZKOLNYM – LEKCJA W TERENIE <i>Zamecka-Zalas O.</i>	55
ДИСТАЦІЙНИЙ КУРС З ХІМІЇ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЧЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ <i>Андріусевич В.О.</i>	56
ЩОДО ПРОБЛЕМИ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ <i>Аксєва І.В.</i>	58
ОРІЄНТАЦІЯ ШКОЛЯРІВ НА МЕДИЧНІ ПРОФЕСІЇ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН <i>Асламова М.В.</i>	59
ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОСВІЧЕНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>Бабенко В.Г.</i>	61
ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ТА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ <i>Басієв А.Г., Пільгін В.О., Пільгін А.В., Бажан С.А., Гордієнко О.В.</i>	62
СТВОРЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ФАХОВОГО НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ <i>Барбінов В.В.</i>	65

- ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ
В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ 67
Барбінова А.В.
- МОДЕЛІ ГУВЕРНЕРСЬКОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ ЯК ГОЛОВНІ ЧИННИКИ
З ПІДГОТОВКИ ГУВЕРНЕРСЬКИХ КАДРІВ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ
ПРОСТОРІ 69
Бардінов А.В.
- МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД ВИЯВЛЕННЯ РІВНІВ
СФОРМОВАНОСТІ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ З МЕНЕДЖМЕНТУ
ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ 72
Бардінов О.В.
- ДОСЛІДЖЕННЯ СПЕКТРІВ ЯМР ¹H N-АЛКІЛЬОВАНИХ НАФТАЛІМІДІВ,
З ЗАМІСНИКАМИ У АРОМАТИЧНОМУ ЯДРІ 75
Безфудий А.В., Шинкаренко В.І.
- ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРИРОДНИЧИХ НАУК 76
Безкоровайна О.С.
- ПРОЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНОЇ ПРИРОДООХОРОННОЇ РОБОТИ
СЕРЕД УЧНІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛ. ЯК МОТИВУЮЧИЙ ФАКТОР
ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН 77
Бертач Б.М., Марциновський В.П., Сацюк І.Л.
- КОМУНІКАТИВНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СІМЕЙНОГО
ЛІКАРЯ В УКРАЇНІ 79
Бичко М.В.
- ЕКОЛОГО-ПРОСВІТНИЦЬКА РОБОТА ЯК ОДНА ІЗ ФОРМ ЗБЕРЕЖЕННЯ
БІОЛОГІЧНОЇ РІЗНОМАНІТНОСТІ 80
Білан Т.О.
- ВНЕСОК КАФЕДРИ КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ І ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ АКАДЕМІЇ У РОЗВИТОК
АНАТОМІЧНОЇ НАУКИ 82
*Білаш С.М., Проніва О.М., Колітес М.М., Пирог-Закатникова А.В.,
Білич А.М., Філатова В.Л.*
- ОБГРУНТУВАННЯ АКТУАЛЬНОСТІ ДІАГНОСТИЧНОГО ПІДХОДУ
ЯК ПОДХОДУ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РІВНЯ, В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ
ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ
У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ 83
Білик В.Г.
- УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ЯК СКЛАДОВА МЕНЕДЖМЕНТУ 85
Большая О.В.
- ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА ЗДОБУВАЧІВ
У ПОЛТАВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ НАРОДНОЇ ОСВІТИ
(КВІТЕНЬ 1921 – СЕРПЕНЬ 1930 РОКІВ) 86
Булава Л.М., Маїченко О.М.
- Міжнародна науково-практична конференція (XXVI КАРПІВЩИНСЬКА ЧИТАННЯ) 363
- ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ
НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ 87
Буцьківська Т.В.
- ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ТА ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ФАХІВЦІВ
Варакіна Т.П., Сіверченко О.В. 88
- СПІЛКУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
МЕНЕДЖЕРА В ОСВІТНІЙ ГАЛУЗІ 90
Васецька Л.В., Дарюжик О.А.
- УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНААНЬ З ОРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ: БАГАТОМАНІТНІСТЬ
І ВЗАЄМОЗ'ЯЗКИ ОРГАНІЧНИХ РЕЧОВИН 91
Величко Л.П.
- ОРГАНІЗАЦІЯ КОНКУРСУ З ЕКОЛОГІЇ «ОЗЕЛЕНЕННЯ ПОДВІР'Я
ЗАКЛАДУ ОСВІТИ» СЕРЕД УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ
ЯК СКЛАДОВА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ 93
Величко Р.М., Грицькова М.В.
- ВПРОВАДЖЕННЯ САПР БУДКАД У ЗАКЛАДАХ ІПТО 94
Волкова Т.В., Гірич А.В.
- ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ У СТУДЕНТІВ-ХІМІКІВ
Волошин І.М., Ширка З.М. 95
- МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
Воробійова О.М. 97
- РОЗРАХУНКОВІ ЗАДАЧІ З ХІМІЇ В СВІТЛІ КОМПЕТЕНТІСНОГО
НАВЧАННЯ 98
Вороненко Т.І.
- ВИКОРИСТАННЯ МІСЬКИХ РОСЛИН ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНИХ
КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В РОЗДІЛІ «РОСЛИНИ» ШКІЛЬНОГО КУРСУ
БІОЛОГІЇ 100
Ганюк С.В., Місан М.О.
- РОЗВИТОК ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТІ НА
ЗАНЯТТЯХ З ФІЗИКИ 102
Горди Т.М.
- ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ПРИРОДНИЧИХ НАУК
У ПАРАМЕТРАХ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ 103
Грамотник Н.В.
- МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ ОСВІТНЬОГО
ПРОЦЕСУ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ (ПРОФЕСІЙНО-
ТЕХНІЧНОЇ) ОСВІТИ 105
Грищенко В.В.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СКЛАДОВОЇ НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ СТАРШОКЛАСНИКІВ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТНІХ ГАЛУЗЕЙ <i>Гринюк О.С.</i>	107
КУЛЬТУРА ОХОРОНИ ПРАЦІ МЕНЕДЖЕРА З УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ <i>Грицьов С.Я.</i>	109
ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ <i>Грицьова В.С.</i>	112
ПРОЦЕСИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Грицьова М.В., Ісаєва Т.І.</i>	114
РЕАЛІЗАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У НАВЧАЛНІ БІОЛОГІЇ <i>Гриць Н.Б.</i>	115
ПРО ЗАСОВИ ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ ТА ОБРАЗУ СВІТУ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ <i>Гуз К.Ж.</i>	117
ВИКОРИСТАННЯ QR-КОДІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ <i>Гурська О.В.</i>	118
ВІПЛИВ ФІТОПРЕПАРАТІВ НА ОСНОВІ ЕХІНАЦЕЇ ПУРПУРОВОЇ НА ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРІВ <i>Демисовець Т.М.</i>	120
ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ ЗНАНЬ З ОСНОВ САНІТАРНОЇ МІКРОБІОЛОГІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ <i>Дерева Ілюк Т.В., Звягальська Г.М.</i>	122
ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОФІЛАКТИКИ СТАТЕВИХ ДЕВІАЦІЙ <i>Дідоренко Я.Л.</i>	124
СОРТОВИВЧЕННЯ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ В УМОВАХ ОКОЛИЦЬ с. РЯСЬКЕМАШІВСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ <i>Добринина Д.О.</i>	126
ВПЛИВ БАЙРАЧНИХ ЛІСОВИХ БІОГЕОЦЕНОЗІВ НА КАТІОНОБІМІННУ ЗДАТНІСТЬ І РУНТІВ В УМОВАХ ПРИСАМАР'Я <i>Дубина А.О., Яська Я.С.</i>	128
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Дяченко-Бозун М.М., Рыбалко Л.М.</i>	129
НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЩІКІ ЗАВДАННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК НЕОБХІДНИЙ КОМПОНЕНТ БІОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ СТАРШОКЛАСНИКІВ <i>Євтушенко С.О.</i>	131

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ – ЕКОЛОГА У ВНЗ <i>Ємець А.В.</i>	133
ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СПІЛКУВАННЯ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ <i>Жданова-Неодзько О.Г.</i>	133
РЕАЛІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ПРЕНАТАЛЬНОГО ОНТОГЕНЕЗУ НА ЕТАПІ ІНДИФЕРЕНТНОГО РОЗВИТКУ ПЕРВИННИХ СТАТЕВИХ КЛІТИН ЛЮДИНИ <i>Засоруйко Г.Є., Марциновський В.П., Панасюк В.Ю., Гриций Н.Б.</i>	134
МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛАБОРАТОРНИХ І ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ БІОЛОГІЇ <i>Зайцева І.О.</i>	136
МІЖНАРОДНЕ НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО АКАДЕМІКА ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА ВЕРНАДСЬКОГО <i>Заклюженский В.М.</i>	138
ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ <i>Зуб О.М.</i>	142
РЕЙТИНГОВЕ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ІЗ ХІМІЇ ЯК МЕТОД ПЕРЕВІРКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Іваніцьки В.Г., Фурман Т.М., Горбик Т.М.</i>	144
ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ В ДЕРЖАВІ ІЗРАЇЛЬ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ <i>Ісаєва С.М.</i>	146
РОЛЬ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА В ЯКОСТІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ <i>Ільченко О.Г.</i>	148
ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ ВИВЧЕННІ БІОЛОГІЇ <i>Катачанська О.П., Харченко Л.Д.</i>	149
ГІПОКІНЕЗІЯ ЯК ФАКТОР ІНВОЛЮЦІЙНИХ ЗМІН У ФУНКЦІОНАЛЬНОМУ СТАНІ СУЧАСНИХ ШКОЛЯРІВ <i>Ковал О.В.</i>	151
М.І. ГАВРИЛЕНКО – КОРИФЕЙ МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ <i>Кисил С.Л., Шиял О.О.</i>	152
ХМАРО ОРІЄНТОВАНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ <i>Кириченко Т.Г.</i>	154
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РОБОТИ БОГАНКО-ЕКОЛОГІЧНОГО ГУРТКА В УМОВАХ ПОЗАШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ <i>Клепач О.В.</i>	156

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ У 8 КЛАСІ <i>Кобернік С.Г., Афанасьєва В.В.</i>	157
ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ І ЗАСОБИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ З ГЕОГРАФІЇ У 6 КЛАСІ <i>Кобернік С.Г., Шилок Х.О.</i>	159
ОКРЕМІ АСПЕКТИ АДАПТАЦІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ДО УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА <i>Кочаленко С.В.</i>	160
НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНА ЗЕМЕЛЬНА ДІЛЯНКА ЯК ОДНА ІЗ БАЗ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПРИРОДООХОРОННОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ <i>Ковалев М.А.</i>	162
СТУДІЮВАННЯ СУЧАСНИХ ЗАРУБІЖНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЩОДО ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ <i>Козлов Д.О.</i>	164
КЕРІВНИК СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ <i>Колеснікий В.В.</i>	166
КОМІКС-ВІЗУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ ПРИ ВИВЧЕННІ БІОЛОГІЇ В ШКОЛІ <i>Колічова О.В., Супрун О.Ю.</i>	167
ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА <i>Колкіна Т.М., Дюбова С.М.</i>	169
СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ НАВЧАННЯМ GOOGLE CLASSROOM У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ <i>Колінець Н.В.</i>	171
ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ КУРСУ ЗА ВИБОРОМ «БІОЛОГІЧНІ СИСТЕМИ» <i>Коршіванок Т.В.</i>	174
ЧИННИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ <i>Кравцова Н.В., Пономарьєв О.С., Кошкін В.М.</i>	175
ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА: НЕОБХІДНА УМОВА ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ <i>Кравченко Л.В.</i>	177
КОГНІТИВНИЙ КОМПОНЕНТ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ НАУК ДО ОРГАНІЗАЦІЇ БЕЗПЕЧНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ <i>Кривинська О.Г.</i>	179
ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В ШКОЛІ <i>Кузьменко Г.М., Васильковець М.О.</i>	181

ФОРМУВАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ НА ФІЗИКО- МАТЕМАТИЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ ХАРКІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ (1863-1900 рр.) <i>Куліш С.М., Тамаржєвська І.В.</i>	183
КУРС ІСТОРІЇ УКРАЇНИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ І МЕТОДИ ЇХ ВИРІШЕННЯ <i>Куліш С.М., Філатова С.М.</i>	185
ПІДГОТОВІС ФАХІВЦЯ-ЕКОЛОГА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ <i>Лаптурьова Т.М.</i>	187
ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА ВИКЛАДАЧА ПРОФЕСІЙНОЇ ШКОЛИ ЯК ЄДІНІСТЬ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ І МОРАЛЬНИХ ПРОЯВІВ ОСОБИСТОСТІ <i>Лесіна І.В.</i>	188
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИВЧЕННЯ STEM-ДИСЦИПЛІН НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР <i>Лещенко М.П., Лещенко П.А.</i>	189
РОЗВИТОК ДЕМОКРАТИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ <i>Лиховід Ю.О.</i>	191
ТИПОВІ ТРУДНОЩІ І ПОМИЛКИ БАТЬКІВ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ <i>Лосойда І.М., Хеліньська Т.В.</i>	193
РОЛЬ ПРИВАТНИХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ ДЕРЖАВНОГО СТАНДАРТУ <i>Лозинська О.М.</i>	195
ОСОБИСТІ ЯКОСТІ ПЕДАГОГА ЯК ЗАПОРУКА ПОЗИТИВНИХ КОНТАКТІВ <i>Лубко С.П.</i>	196
РЕАЛІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОПРЕДМЕТНИХ І МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ <i>Луцфузалін М.В., Пилипенко В.В., Пилипенко С.В.</i>	198
ІТРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА» <i>Льшман Н.В.</i>	199
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕГРОВАННИХ ЗАНЯТЬ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ КУРСУ БІОЛОГІЇ ТА ЕКОЛОГІЇ В ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Макаренко Т.М.</i>	201
ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ «РУНТОЗНАВСТВО» <i>Максименко Н.Т.</i>	202

- ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ НЕПРИРОДНИЧИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ
Мацей Н.Ю., Губська О.Л. 203
- ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ ТА НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЧЕНОГО-ХІМІКА Ю.В. КОРШУ НА
Мельник Т.В. 205
- НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРИОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ У СЕРЕДОВИЩІ ЗНЗ (ДОСВІД РОЗСОШЕНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)
Мельникова А.І. 207
- ЗМІСТ МЕТОДИК ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПРИ ЗАХВОРЮВАННЯХ ОБМІНУ РЕЧОВИН
Мироненко С.Г. 208
- ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРИРОДНИЧИХ НАУК. ПЕРСОНАЛІЇ УЧЕНИХ
Моронець А.В. 210
- ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ І ПРЕДМЕТНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ПРАКТИЧНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ
Мозильник Ж.В. 212
- РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В СИСТЕМІ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД
Мороз А.В., Леценко В.В. 214
- ПРИРОДНИЧОНАУКОВІ ЗНАННЯ В КОНТЕКСТІ РЕКРЕАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЛЮДИНИ
Мороз Ю.М. 215
- РОЛЬ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ В РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ НА ПРИКЛАДІ ОСОБЛИВОСТЕЙ БОТАНІЧНОГО ЗАКАЗНИКА «ДРАВИНІВКА»
Мороз Ю.М., Гомляк Л.М. 217
- ВИКЛАДАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН В ШКОЛАХ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ
Мочкова Г.В. 218
- МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ КАРТОГРАФІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ З ГЕОГРАФІЙ В СТАРШІЙ ШКОЛІ (ІТС-ТЕХНОЛОГІЇ)
Назаренко Т.Г. 220
- ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПРЕДМЕТІВ ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ
Настаска Т.М., Орлова О.В., Глухенька Л.М. 226
- АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ
Нестеренко Р.В., Третьяк О.В. 228

- ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА»
Нечупатсько М.І. 229
- АНАЛІЗ ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ЕКОЛОГІВ У РАМКАХ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ
Нелсіна Г.В. 230
- ВАЖЛИВІСТЬ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТИЛЮ МИСЛЕННЯ У МОЛОДІ
Нікітиченко В.М. 232
- ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРІВ
Новопольський С.А. 233
- ПАРАМЕТРИ ФОРМУВАННЯ СТАНДАРТИВ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХІМІЇ
Ободовська С.В. 235
- ОХОРОНА ПРАЦІ В ТЕАТРАЛЬНО-ВИДОВИЩНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ: ОРГАНІЗАТОРСЬКІ ТА КОНТРОЛЮЮЧІ ФУНКЦІЇ ПРОФСПІКОВОГО КОМПЕТУ (НА ПРИКЛАДІ ПОЛТАВСЬКОГО ТЕАТРУ ІМЕНІ М. ГОГОЛЯ)
Озерянка С.В. 237
- ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ТА ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ
Олефір І.П. 238
- ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ УЧНІВ
Онішко В.В. 239
- СТАН ВИВЧЕННЯ КРУГООБІГУ РЕЧОВИН У ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ПРИ ПІДГОВІЦІ ФАХІВЦІВ З БІОЛОГІЇ
Орлова Л.Д., Власенко Є.М., Коваль О.В. 242
- ПІДГОТОВКА ВИРОБНИЧОГО ПЕРСОНАЛУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПІДГОТОВКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ КОНКУРЕНТОНОСПРОМОЖНОЇ КВАЛІФІКОВАНОЇ РОБОЧОЇ СИЛИ
Орос І.І. 244
- ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗА ДОПОМОГОЮ КОУЧИНГУ
Остапенко С.О. 246
- МОЖЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ БІОГРАФІЇ Д. І. МЕНДЕЛЄЄВА У ФОРМУВАННІ ЦІНІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН
Павловар Н.М. 248
- ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ НА КАФЕДРІ НОРМАЛЬНОЇ АНАТОМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ АКАДЕМІЇ
Піддубна С.А. 250

370	МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У СЕРЕДНІЙ ТА ВИЩІЙ ШКОЛІ	252
	ПИТАННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ	254
	<i>Писький О.О.</i>	252
	ПРО СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ АКАДЕМИЧНО ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ	254
	<i>Пітєць І.М., Писель Я.О.</i>	254
	РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	255
	<i>Поліщук Л.С.</i>	255
	ЕЛЕМЕНТИ НАРОДНОЗНАВСТВА У ПРАКТИЦІ ДИТЯЧОГО САДКА	257
	<i>Поломанюк Ю.Ю.</i>	257
	АНАЛІЗ СПЕЦИФІКИ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ	258
	<i>Полоцький О.В.</i>	258
	ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ І ПРОЦЕС ВИХОВАННЯ	259
	<i>Пошол Н.О.</i>	259
	ВИХОВАННЯ ЦІННОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	261
	<i>Приліпка К.О.</i>	261
	ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИМИ ТА РЕКРЕАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ	262
	<i>Прилицький М.Д.</i>	262
	ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	264
	<i>Прокісень А.С.</i>	264
	ДО ПИТАННЯ ПРО ПРОСОПОГРАФІЙНИЙ ПОРТРЕТ БОТАНІКА	266
	<i>Рогожка М.М.</i>	266
	МІСЦЕ ПРОСОПОГРАФІЇ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	267
	<i>Рогожка М.М.</i>	267
	ЗНАЧЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙСТЕРНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	268
	<i>Розкісова Т.С.</i>	268
	АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ І ПРАКТИКИ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	270
	<i>Розколюта Н.В.</i>	270
	ФОРМУВАННЯ НОВОГО ПЕДАГОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ	271
	<i>Романенко Ю.А.</i>	271
	ЩЕМИЛІВСЬКИЙ КАР'ЄР БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ – ЦІКАВИЙ ПОЛІГОН ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ГЕОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	273
	<i>Рудік О.І.</i>	273

	СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА ТА ПІДТРИМКА СТУДЕНТАШКОЛЯРА ЗА ОБМІНОМ	274
	<i>Саларська Л.О.</i>	274
	СТАНОВЛЕННЯ ХІМІЧНОЇ НАУКИ У ПОЛТАВСЬКОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ВИЩІЙ ШКОЛІ	276
	<i>Самушкін Ю.В.</i>	276
	«ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ» ЯК НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА	277
	<i>Сас Н.М.</i>	277
	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ДИСЦИПЛІНИ «АНАТОМІЯ ЛЮДИНИ»	279
	<i>Свиницька Н.Л., Каценко А.Л., Литова В.В.</i>	279
	І ЦИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА	281
	<i>Святюбаг К.Д.</i>	281
	ДІАЛОГІЧНА НАВЧАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ ЗІ СТУДЕНТАМИ: СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНА	284
	<i>Семеновська Л.А.</i>	284
	ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЗНАТЬ І ВМІВЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ У СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО КОЛЕДЖУ	286
	<i>Серета Т.В.</i>	286
	ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ	288
	<i>Сидорова Н.Г., Копріза Л.І.</i>	288
	ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ БІОЛОГІЇ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	289
	<i>Скорікова О.О., Лука С.В., Мушкетєв М.А.</i>	289
	ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	291
	<i>Солонко Ю.Є.</i>	291
	ВОРСЬКА ЗА ШІСТДЕСЯТ РОКІВ	291
	<i>Стрельнікова О.П.</i>	291
	ТЕХНОЛОГІЇ ОЧИСТКИ РІДКИХ ВІДХОДІВ ВИРОБНИЦТВА СПИРТУ	294
	<i>Стриласак Д.О.</i>	294
	-ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАСОБІВ НА УРОКАХ ХІМІЇ	296
	<i>Стриласак С.В., Кулик О.А.</i>	296
	СУТНІСТЬ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО ВИХОВАННЯ	297
	<i>Тараненко І.В.</i>	297

ГОТОВНІСТЬ ПЕДАГОГА ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ <i>Тарасенко В.А., Гришова М.В.</i>	298
ПРОБЛЕМА ГОТОВНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОМАТИК <i>Тарасова С.М.</i>	300
ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ПРИРОДНИЧИХ НАУК <i>Тельник Т.М.</i>	301
ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ ГУМАНІСТИЧНО СПРЯМОВАНОЇ ОСОБИСТОСТІ ФАХІВЦІВ З ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ У ВНЗ <i>Тимчук І.М., Исзоріла С.Г.</i>	303
ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА ЯК ВЕКТОР ЗМІН У СИСТЕМІ ОСВІТИ <i>Тихонова Л.В.</i>	304
НЕВІДОМІ МАЛЮНКИ А.С. МАКАРЕНКА <i>Ткаченко А.В., Карабут Ю.А.</i>	306
ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ АКТИВІЗАЦІЇ УЧІННЯ ТА АКТУАЛІЗАЦІЇ ІНТЕРЕСУ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ <i>Ткачук Г.С.</i>	308
РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ФАСИЛІТАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН <i>Трофіменко А.Б.</i>	311
ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ЛЕПДОПТЕРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ ЛІСОСТЕПОВОЇ ЗОНИ (кінець ХІХ – початок ХХ ст.) <i>Трукавецька І.Я.</i>	312
СУЧАСНІ МОДЕЛІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ФІЗИОТЕРАПІЇ ТА ЕРГОТЕРАПІЇ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Фаснієць А.В.</i>	314
ЗАЛГЧЕННЯ СТУДЕНТІВ-ЕКОЛОГІВ ДО ПІРІРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Хишчанова О.Р.</i>	315
ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ УЧИТЕЛЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ПЕДАГОГІЧНОГО ВПЛИВУ <i>Хворост В.О.</i>	317
АКТУАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ ІДЕЙ РУДОЛЬФА ШТЕЙНЕРА (1861-1925) – АВСТРИЙСЬКОГО ФІЛОСОФА, ПЕДАГОГА, ВИДАТНОГО ДІЯЧА ПРИРОДНИЧИХ ТА МЕДИЧНИХ НАУК <i>Хишчук Л.</i>	318
МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ <i>Хлибівська С.Б.</i>	320

ЗАСНОВНИК МІНЕРАЛОГІЇ ЯК НАУКИ <i>Халюк Н.В.</i>	321
ПОНЯТТЯ ОЗДОРОВЛЕННЯ ЛАНДШАФТУ ТА СТАВЛЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО ЦИХ ПРОЦЕСІВ <i>Ходунай В.В., Гришова М.В.</i>	323
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ РОБОТИ З ДІТЬМИ В УМОВАХ ДІТЯЧОГО ТАБОРУ ВІДПОЧИНКУ «КОСМОС» <i>Холенко О.О., Беловацька Ю.І.</i>	324
МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ З ХІМІЇ <i>Холупова А.Ю.</i>	325
ЗНАЧЕННЯ ГЕРБАРІЮ ПОЛТАВСЬКОГО КРАЄЗНАВЧОГО МУЗЕЮ ІМЕНІ ВАСИЛЯ КРИЧЕВСЬКОГО ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ БІОЛОГІЇ <i>Чеботарьова Л.В.</i>	327
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ БІОЛОГІЇ <i>Шара М.М.</i>	329
КОГНІТИВНИЙ КОМПОНЕНТ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХІМІЇ ДО ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ <i>Шпичи Н.І., Криворучко А.В.</i>	330
МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ЕКОЛОГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ» <i>Шуфра Т.В.</i>	332
ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ПЕДАГОГІЧНО-ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ <i>Шкурченко І.М.</i>	333
ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ В ОХТИРСЬКОМУ ДІТЯЧОМУ МІСТЕЧКУ У 20-30 РР. ХХ СТ. <i>Шталь О.О.</i>	335
УКРАЇНСЬКА ПРИРОДА В ПОВІСТІ М. ГОГОЛЯ «МАЙСЬКА НІЧ, АБО УТОПЛЕНІЦЯ» <i>Штепа Н.А.</i>	336
РОЛЬ І МІСЦЕ ДИСЦИПЛІНИ «БІОСОЦІАЛЬНИЙ АНАЛІЗ АНТРОПОГЕНЕЗУ» В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ <i>Юсипівка Т.І.</i>	337
ТЕХНОЛОГІЯ СІЛІ: ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ У СЕРЕДНІЙ ОСВІТІ <i>Яременко-Гасюк О.О., Полтавчинко Л.В.</i>	339
ЗДОБУТТЯ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ ЯК ЕТАП РОЗВИТКУ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ <i>Ярешко О.Г.</i>	341

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ЕРГОТЕРАПЕВТІВ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ УКРАЇНИ

Ястребов М.М. 343

ЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Яценко С.Л. 345

НАШІ АВТОРИ 347

Підписано до друку 18.05.2018 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times.
Друк різкографічний. Умовн. друк арк. 21,7.
Наклад 200 шт. Замовлення 2019-101

Видавництво «Сімон»

Свідчення про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції серії ПЛ № 18 від 23.03.2004р.
36011, м. Полтава, вул. Стрітенська, 37, ТОВ «Сімон»

Тел. (0532) 50-24-01 simon@simon.com.ua
Друкарня видавництва – Сімон-1595107847453535

Друк ШІ «Астрая»

36014, м. Полтава, вул. Шведська, 20, кв. 4
Тел.: +38 (0532) 509-167, 611-694

Дата державної реєстрації та номер запису в ЄДР
14.12.1999 р. № 1588120000010089